

ding; andre Steder har man ladet det gaa paa Dmgang eller delst det, for at der dog kunde komme nogen Orden i det, for at der ikke skal komme dette Sag, da det jo virkelig for Diebliffet indskrænker sig til, ikke hvem der bedst kan repræsentere Boet, men hvem der skal have Indtægten af at være Kurator. Saa er der endvidere den Banskfeligbed, at Kreditorudvalget vælges paa samme Maade. Den Sagfører, der møder med tilstrækkelig Fuldmagt, vælger sig selv og den, der skulle kontrollere ham, nemlig Kreditorudvalget; derved er der sket ikke saa saa Misbrug. Naar der siges, at nu kan en enkelt større Kreditor blive Herre over Boet, idet han let kan faa de smaa Fordringer, saa er det jo i Grunden det, vi ville. Vi sige: Ja, de smaa skulle vel ogsaa med, de skulle ogsaa have nogen Betydning, men lad os ogsaa faa enkelte af de større repræsenterede. I Almindelighed er det jo ikke saa, at en Mand kun har 3—4 smaa Kreditorer og 2 større. Det foreslaar i Reglen ikke, vi have i Almindelighed desværre flere større Kreditorer, navnlig naar der er Tale om Pante- eller Handelskreditorer, foruden at der er mange smaa. Naar vi nu tage Hensyn til baade Tal og Vægt, blive baade de, der have reel Interesse, og de mindre Kreditorer tagne i Betragtning. Der er ikke noget som helst til Forkleinselse for de store eller de smaa der. Vi holde kun paa hvad der er Ret og Retfærdighed, da at de, der have Interesse i Boet, baade de smaa og de store, skulle have Lov til at tage Del i det, saa at det ikke kan afgjøres ensidigt af en enkelt Kreditor. Seg kunde fremføre mange Exempler paa det Uheldige derved, at en Mand Dagen før han er gaaet Fallit, har skabt nye Kreditorer ved at kjøbe Cigarer her og laane 1 Krone hist eller udstykke 10 Kr. til 10 forskjellige Venner af Sagføreren, som derved har faaet 10 Stemmer at raade over. Det er imidlertid saa sent, at jeg ikke kan komme langt ind paa det. Seg skal som sagt slutte med at anbefale Lovforslaget, saaledes som det er vedtaget af Landstinget.

Lauridsen: Seg vil blot sige i Anledning af, hvad den ærede sidste Taler udtalte, at den Omstændighed, at Sagførerne i Røsding have sluttet en Overenskomst om, hvem der skal have Voerne, er intet Bevis for, at der hos Kreditorerne faktisk er en Trang til at faae Kuratorvalgmaaden forandret, og den enkelte Ting, at man udstikker under den nuværende Ordning, er jeg overtydet om, ogsaa vil blive Tilfældet under den fremtidige Ordning, hvor Vægt og Tal til sammen skulle gjøre Udslaget, idet man vil,

†

naar man har en stor og vægtig Fordring, kunne tage f. Ex. en Fordring paa 10 Kr. og stykke den ud i 100.

Da ingen Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg C) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 1 (se Tillæg B.)

afgjordes ved Afstemning over de paagjældende Paragrafer, saaledes at:

Lovforslagets § 2 forkastedes med 52 Stemmer mod 21 og

Lovforslagets § 3 forkastedes uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 2 (se Tillæg B.)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 3 (se Tillæg B.)

ansaaes vedtaget uden Afstemning.

Ændringsforslag udenfor Betænkningen (se foran)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets §§ 5 og 6 vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Høgsbro): Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling bedes indleveret i Bureauet inden i Aften Kl. 9.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Jurisdiktionsforandringer i Kjøbenhavn's Amt.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1583 ff., Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.)